

INFOLAARI

Harjavallan kaupungin tiedotuslehti 1/2010

PÄÄKIRJOITUS

TURHA, TURHEMPI, INFOLAARI?

Harjavallan kaupungin henkilöstölehti näki päivänvalon alkuvuodesta 1991 – lehden parikymppisiä vietetään siis ensi vuonna. Henkilöstölautakunnan ehdotuksen valmisteluosassa manailtiin henkilöstön ja työnantajan välisen tiedotuksen heikkoutta ja sitä, että hallintokunnille lähetetyt henkilöstöä koskevat kirjeet ja tiedotteet eivät saavuta aina kaikkia työntekijöitä. Niinpä päätettiin, että ”Harjavallan kaupungissa otetaan käyttöön tiedotuslehti, joka jaetaan kaikkiin työpis-teisiin, kaupunginhallituksen ja henkilöstölautakunnan jäsenille”.

Vuodet ovat vierineet ja muutoksia on tapahtunut. Konekirjoitusasuisesta monisteesta tuli tekstinkäsittelyohjelmalla laadittu moniste mustavalkokuvineen; tänään lehden voi lukea netissä värikylläisine kuvineen; lehti on luettavissa myös väritulosteena. Kysymys kuuluu: onko kyseessä kaupungin sisäinen tiedotuslehti eli henkilöstölehti vai kaupungin tiedotuslehti, joka tarjoaa tietoa laajemmalle yleisölle kuin kaupungin omille työntekijöille? Onko lehti yleensä edes tarpeellinen tilanteessa, jossa kaupungin kotisivut toimivat varsin ajantasaisena tiedonlähteenä? Mihin lehteä tarvitaan, kun se ei ole sanoma- eikä aikakauslehti, ei urheilulehti eikä miestenlehti?

Infolaari ”kulttuurilehtenä”

Toimituskunta laati lukijakyselyn viime vuoden lopulla. Vastausaikaa oli kuukauden verran ja vastauksia kertyi 29 kappaletta. Kaupungin työntekijämäärään suhteutettuna vastausprosentti oli alle 10. Enemmistö vastaajista piti lehteä tarpeellisena, mutta muutama oli lehden lakkauttamisen kannalla. Viime vuosina lehti on ilmestynyt 5-6 kertaa vuodessa, mutta jatkossa se tullaan julkaisemaan neljä kertaa vuodessa.

Kritiikki kohdistui sisältöön, joka on viime vuosina kapeutunut: siinä on vastausten mukaan liikaa museo-, kirjasto- ja kulttuurijuttuja. Itse en pidä kulttuurijuttuja huonona asiana. Jutuista näkee, että kaupungissa on kokoonsa nähden vireä kulttuurielämä liikuntarientojen rinnalla, kaupunkilaisille on siis monipuolisia vapaa-ajan harrastuksia tarjolla.

Risuja tuli myös lehden mustavalkoisesta versiosta, joka kieltämättä olikin ikävännäköinen moniste. Se tuskin aiheutti lukuvietteläyksiä kahvipöydässä. Vaikka tämä mv-versio onkin nyt historiaa, väri-versio ei saanut myöskään kaikilta empatiaa osakseen: joku yksittäinen vastaaja piti lehteä täysin tarpeettomana julkaisuna näin nettikaudella. On myös totta, että jotkut lehden tiedot löytyvät muualta verkosta, osa teksteistä kertoo samasta asiasta mistä paikallislehti on jo kirjoittanut, mutta koskaan jutut eivät ole täysin samoja. Jokaisella kirjoittajalla on oma näkökulmansa.

Rakentavia parannusehdotuksiakin tuli. Eräs vastaajista toivoi, että lehdessä olisi enemmän

eri sektoreitten ja viran/toimenhaltijoiden esittelyjä. Myös kaupunkilaisten haastatteluja toivottiin sekä juttuja kaupungin ja yritysten yhteistyöstä. Joku haluaisi lukea selontekoja erilaisista suunnitelmista sekä tarinoita myös historian perspektiivistä.

Ruusuja ojennettiin tekijöille ja kiitettiin jaksamisesta. Kiitokset kuuluvat myös kaikille niille kaupungin työntekijöille, jotka ovat kirjoittaneet omasta työstään, toimialastaan tai erilaisille palstoille, joissa voi esitellä kotiseuturakkauttaan tai mielikirjojaan. Myös ”talon ulkopuoliset” kirjoittajat saavat eteeriset kukkakimput aktiivisuudestaan Infolaarin palstoilla!

Lähemmäs ihmistä

Enemmistö vastaajista oli sitä mieltä, että lehti on tarpeellinen. Eräs vastaaja totesi, että lehdessä on hyviä juttuja, toisen mielestä sitä on miellyttävä lukea, ja se tuo kaupungin lähemmäs ihmistä. Vaikka Infolaari julkaistaan netissä, se ei ole verkkolehti: resurssit eivät riitä lehden jatkuvaan päivittämiseen. Lehteä tehdään oman toimen ohella porukalla ideoiden ja juttuja metsästäen, kerjäten ja joskus melkein rukoillen. Lehdellä ei siis ole toimittajia vaan toimituskunta ja päätoimittajanakin tärkein homma on taittaa teksteistä ja kuvista luettava lehdykkä. Siksi vetoan hallintokuntiin: käyttäkää Infolaaria tiedotuskanavana ja kertokaa, mitä teille kuuluu ja mitä on meneillään, tuokaa naamanne esiin. Juttujen ei tarvitse olla uutisia, vaan oven avauksia toimialaanne.

Kertokaa, mitä te teette ja mitä teille kuuluu ja missä menette! Lehteä luetaan muuallakin kuin kotikaupungissa, näin nettikaudella.

SARIANNA KOIVISTO

HUOM!

Vuoden ensimmäisessä numerossa esittäytyy kaupungin infrastruktuurin keskeinen toimija, vesihuoltolaitos: mielenkiintoista kurkistaa kraanojen, vesijohtojen ja viemäriputkien tuolle puolelle. Uutena kasvona saamme tutustua vs. museoamanuenssi Kalle Pakariseen, joka esittäytyy sivulla 13.

TUNNETKO KOTIKAUPUNKISI?

Kysymys: Kuvassa ei ole APTEEKKI,
vaan ????

Vastaus sivulla 22.

MINUN HARJAVALTANI

Minulta kysyttiin ja vastasin voivani ... siis kirjoittaa Infolaariin ”minun Harjavallastani”. Koska lähenen jo vahvasti sitä ikää jolloin muistetaan paremmin vanhoja asioita kuin uusia, niin kertoilen siis vanhoista. Olen melkein syntyperäinen harjavaltalainen, minut muutettiin Kokemäen Kuurolasta Harjavallan Merstolaan pikatien varteen (= valtatie 2) lähelle varikkoa neljävuotiaana. Siihen aikaan ei lapsilta paljon tiedusteltu mielipiteitä, mutta en tuosta traumaakaan liene saanut. Merstola oli siihen aikaan hyvin vireä kyläyhteisö, oli useita kauppoja, rautatieasema, useita enemmän tai vähemmän suuria tehtaita työpaikkoineen ja ylipäättään saatavilla oli kaikkea elämässä tarpeellista. Tarpeetkin olivat kyllä siihen aikaan vähäisempiä. Harjavalta oli kokenut kymmenisen vuotta aikaisemmin suuren muutoksen, kun Outokumpu Oy:n tehtaot siirrettiin Imatralta Harjavaltaan pois sodan jaloista.

Kävin alakoulusta ensimmäiset kaksi luokkaa Pitkämäällä vanhassa ja vankassa koulussa ja seuraavat kaksi luokkaa keskustan koulussa. Harjavallan kunnalliseen keskikouluun siirryin neljänneltä luokalta. Pitkämäällä koulussa oli vielä vanhat ulkovessat, pikkulat, ulkolat tai millä nimellä niitä itse kukin kutsui, nimiä oli paljonkin.

Merstolan asemalta päästiin ennen suurempaan maailmaan vielä junalla. Aseman lipunmyyntiluukulta kyläläiset hakivat myös postinsa, sunnuntaiaamuisin lehden sai noutaa odotussalin pöydältä. Aseman puistossa kasvoi suuria vanhoja tammia, joiden terhoja joskus pikaisesti ja puolisalaa käytiin poimimassa puiden alta. Junalla kuljin myös kauppikselle Poriin pari vuotta, aamuisin 6.50 junalla Poriin vanhoissa puuvaunuissa ja 16.20 lähteneellä sinisellä lättähatulla takaisin. Tunnen vieläkin nenässäni miltä vanhat puuvaunut plyysipäällysteisine penkkeineen tuoksuvat. Nythän asemasta ei ole jäljellä enää kuin junaraiteet. Sääli, asemanseutu rakennuksineen oli kaunis.

Vuorella oli hyppyrimäki, jossa talvella pidettiin suuret kisat, mitkä kokosivat väkeä ympäri maakuntaa. Hyppykierrosten välillä Kokemäen Uno kertoili Amaliastaan ja Amalian ulottuvuuksista pikkutuhmia

juttuja. Kerran Amalia kuulemma yritti parannella reumatismiaan muurahaispesässä istuskelemalla. Reumatismi jäi, mutta muurahaiset lähtivät.

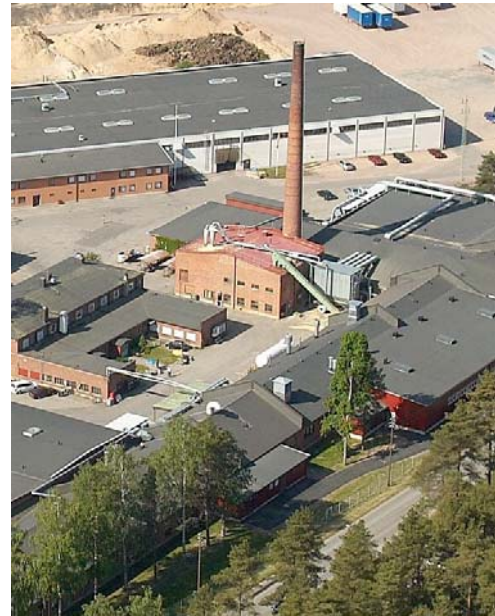
Kesäisin käytiin uimassa tukkipirtin viereisessä pienessä poukamassa, missä oli hyvä hiekkapohja. Tukkipirtillä oli uittomiesten kämpppä ja pomon asunto. Koulukaverini isä oli Kokemäenjoen uittoyhdistyksen työnjohtaja, joten pääsin tutustumaan tiloihin. Laiturissa säilytettiin ainakin lasten silmissä suurta hinaajaa, jolla tukkilauttoja siirrettiin sekä vähän pienempiä puisia veneitä ja muita ihmeellisiä tavaroita. Voimalaitoksen tukit ohittivat uittoränniä pitkin, mistä on enää jäljellä vain betonisia tukia. Oli muuten melkoista kolinaa, kun tukit tulivat alas ränniä ja joskus joku sinkoutui vauhdilla uloskin. Vastapäätä tukkikämppää joen toisella rannalla oli (ja on tietysti vieläkin) Enontöyssy-niminen saari, jonka ohi kulki talvisin jäätie Havinkiin.

Tehtaita Merstolassa oli paljon. Oli Ruususen Kenkätehdas, valimoita, Sulinin mylly, suuri puusepäntehdas. En muista minkä niminen puusepäntehdas oli silloin (nykyisin Puustelli Group), koska kaikki puhuivat vain osakeyhtiöstä. Käytiin töissä osakeyhtiöllä. Yhtiön työntekijöille oli rakennettu pari kerrosasuintaloa, tehdasalueella oli puinen kaksikerroksinen asuintalo ja jokirannassa saunarakennus. Osakeyhtiöllä oli hevonenkin, joka rattaineen hoiti sen aikaista logistista tointa. Oma isäni oli töissä Outokummussa eli olimme kumpulaisia. Kesäisin kävimme joskus Pyhäjärvellä tehtaalla kesänviettopaikassa Vaskirannassa, minne tehtaalla linja-autolla pääsi aamulla ja takaisin illalla.

Pari huvipaikkaakin Merstolassa oli, Kotipirtti, jolla nyt on valimon pysäköintialue ja Nuorisoseuratalo, joka paloi.

Työurani olen tehnyt jo lähes loppuun Harjavallan kauppalan ja myöhemmin kaupungin palveluksessa. Vuoden verran heti kauppaopiston jälkeen olin konttoristina Harjavallan Rauta ja Värissä ja yhden kesän Kansallis-Osakepankin konttorissa. Että tällainen hyvin kotipaikkauskollinen harjavalalainen olen ja luultavasti tulen lopun ikääni olemaankin, elleivät sitten, kuten joku on esittänyt, ulkoista vanhusten hoitoa Thaimaahan tai muualle, missä hoito on halpaa! Siellä on ainakin lämmintä, mikä on vanhoille luille hyväksi.

EILA LAAKSONEN
Toimistosihtööri, tekvi

Harjavalta Oy, vanha osa tehdasta

Juhana Siirto: Odottus

HARJAVALLAN KAUPUNGIN ELÄKKEELLE JÄÄNEET VUONNA 2009

Viran- /toimenhaltija	Virka / toimi	Eläkkeelle	Palvelusaika
Collander Seija	luokanopettaja	01.08.2009	24. 08.1972 –31.07.2009
Forsman Tuula	lastentarhanopettaja	01.06.2009	05. 06.1972 –31.05.2009
Jakonen Ritva	laitosapulainen	01.02.2009	01.10.1985 – 31.01.2009
Kava Ritva	museonjohtaja	01.10.2009	16.01.1973 – 30.09.2009
Koivuranta Raimo	lehtori	01.08.2009	01.08.1981 – 31.07.2009
Lehtinen Pirkko-Liisa	erityiskoulun opettaja	01.08.2009	01.08.1977 – 31.07.2009
Leppäkorpi Liisa	arkistos sihteeri	01.09.2009	01.05.1965 – 31.08.2009
Marjanen Juhani	ammattimies	01.09.2009	01.01.1994 – 31.08.2009
Mäkinen Airi	osastoapulainen	01.10.2009	01.09.1997 – 30.09.2009
Nordberg Pirjo	kanslisti	01.06.2009	24.01.1966 – 31.05.2009
Pirttimäki Yrjö	erikoisammattimies	01.06.2009	18.05.1982 – 31.05.2009
Strander Esa	kulttuuritoimenjohtaja	01.08.2009	15.10.1989 – 31.07.2009

Hyviä eläkevuosia kaikille !

Kissa

Tällä kertaa tämä pakina on kiireitten seurauksena melkein yhtä lyhyt kuin otsikkonsa.

Kissa on yksi pentele. Varsinkin 20-vuotias kolli, joka viettää yöelämää muista välittämättä. Kotikollimme on sen verran kuuro, että mouruaa riittävän lujaa ja näkee sen verran huonosti jo, että törmäilee ovenpieliin.

Onkohan kissa ihan yhtä tyhjänpäiväinen kotieläin, kuin vahvasti keski –ikäinen mies. Mieskin hilseilee, kuseskelee nurkkiin ja on muutenkin aika omansalattuinen ilmestys jo.

Kaikentietävä internet osaa luonnehtia vanhenevan kissan käytösongelmia seuraavasti:

”Käytösongelmat ovat hyvin tavallisia vanhalla kissalla ja useimmiten liittyvät hoidettavaan taustasairauteen: nivelrikko ja –kipu voivat aiheuttaa aggressiivisuutta, liiallisen itsensä nuolemisen taustalla voi olla hypertyreosi tai virtsavaivat, vääriin paikkoihin ulostaminen voi johtua mahdollisesti IBD:stä (mikä lieneekään?). Ikääntyessä aistit surkastuvat ja muisti huononee. Käytösongelmia voidaan hoitaa ympäristöä

PAKINA

korjaamalla, kissan hoitotapoja muuttamalla ja lääkityksellä.”

Nyt kun tuota luntakin on riittävästi, kissa voi myös hukkaa lumihankeen.

Poikkesin aivan pikipäin pistämässä Loton vetämään ja kissa jäi vähäksi aikaa portaille. Takaisin tullessa läheisestä ojasta (5 metriä) kuului hirveä mourunta. Oli kissa, pakana, uponnut hankeen. Ei muuta, mutta lunta oli vyötäisiin asti ja ei kun kaivamaan kattia kinoksesta.

Kissa, pentele. Liika lumi, pentele.

HEIKKI SYRJÄNEN

HARJAVALLAN KAUPUNGIN HENKILÖSTÖLLE JA LUOTTAMUSHENKILÖILLE JAETTIIN KUNNIAMERKKEJÄ

Presidentinmerkin saajat Reijo Nummikari, Marita Koivunen, Kaarina Lallukka, Irma Männistö, Anne Pitkäranta ja Sirpa Suomi

Harjavallan kaupunki järjesti henkilökunnan ja luottamushenkilöiden kunnia- ja ansiomerkkien jakotilaisuuden **perjantaina 29.1.2010 klo 13.00** alkaen Hotelli Hiittenharjussa. Kunnia- ja ansiomerkkien jakajina toimivat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Heli Eskanen ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja Markku Rauta. Tilaisuudessa oli myös ruokailu. Kunnia- ja ansiomerkkejä jaettiin seuraavasti:

Tasavallan Presidentti Tarja Halosen kaupungin esityksestä 6.12.2009 myöntämät kunniamerkit:

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein

Reijo Nummikari, sähköasentaja

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali

Marita Koivunen, perushoitaja
Kaarina Lallukka, toimistosihteeri
Irma Männistö, ravitsemistyöntekijä
Seppo Poikonen, konservaattori

Suomen Valkoisen Ruusun mitali

Anne Pitkäranta, kanslisti
Sirpa Suomi, toimistovirkailija

* * *

Kuntaliiton merkinsaajat Sinikka Pusa, Eeva Kekki, Kaarina Lallukka, Tapani Oras ja Eila Vaakanainen

*Suomen Kuntaliiton hallituksen kaupungin hakemuksesta myöntämät ansiomerkit:
Kuntaliiton kultainen ansiomerkki yli 40 vuoden kunnallisesta palveluksesta
keittäjä Sinikka Pusa*

sekä yli 30 vuoden kunnallisesta palveluksesta seuraaville kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille:

*Eeva Kekki, lastentarhanopettaja
Kaarina Lallukka, toimistos sihteeri
Tapani Oras, urheilulaitosmestari
Eila Vaakanainen, kanslisti*

Samassa tilaisuudessa kaupunginhallituksen puheenjohtaja Markku Raudalle luovutettiin Suomen Kuntaliiton Kuntamitali.

Heli Eskanen, Markku Rauta ja Suomen Kuntaliiton Kuntamitali

Kirja, joka kannattaa lukea!

Andrei Tarkovskin Martyrologia: Päiväkirjat 1970–1981

13. syyskuuta [1976]

Meillä kaikilla on taipumusta joko aliarvioida tai liioitella toisten ihmisten ansioita. Hyvin harvat pystyvät arvostamaan muita todellisten ansioitten mukaan. Se vaatii lahjakkuutta. Jopa enemmänkin – sellaiseen pystyvät vain hyvin suuret ihmiset.

Kirjoitatko päiväkirjaa? Minä kirjoitan. Entä luetko muiden päiväkirjoja? Minä luen. Viehätyin päiväkirjojen lukemisesta viime syksynä. Nyt minulla on vuorossa neuvostoliittolaisen elokuvaohjaaja Andrei Tarkovskin päiväkirja.

Koska päiväkirjan kirjoittamisessa subjekti eli kirjoittaja, ja objekti eli kenelle kirjoitetaan, on sama, on syytä valaista hieman tekijän taustaa. Andrei Tarkovski syntyi vuonna 1932 Volga-joen rannalla. Hänen äitinsä oli näyttelijätär ja isä, Arseni Tarkovski, kuuluisa venäläinen runoilija. Andrei tahtoikin yhdistää elokuvaa runouteen päin, ja hänen elokuvansa olivat hyvin runollisia – kuten esimerkiksi omiin lapsuudenmuistoihin perustuva elokuva *Peili* (1974). Hän kävi musiikkikoulun kursseja, maalasi, opiskeli arabiaa sekä työskenteli ja opiskeli geologina Siperiassa ennen liittymistään Moskovan yleisliittolaiseen elokuvakorkeakouluun. Ohjaaja kuoli vuonna 1986 Ranskassa keuhkosityöpään.

Vaikka ensimmäinen syyntä lukemiselle ei ollutkaan kirjoittajan neuvostoliittolaisuus, voi se silti monelle muulle lukijalle olla tärkeää. On mahdollisuus nähdä aivan toisenlaisessa valossa itänaapurin ja sen asukkaiden elämää, kun lukee herkän, hengellisen taiteilijan päiväkirjaa ateismin ja tasapäisen byrokratian asuttamassa maassa. Miltä todellisuudessa tuntui elää valtavirtaa vastaan kommunitarismien ja kolhoosien yhteiskunnassa? Itselläni heräsi tahto lukea ohjaajan päiväkirja katsottuani *Peilin*, ja siten viehätyin hänestä

nimenomaan henkilönä.

Tarkovskin päiväkirja on hyvin tavanomainen. Arkipäivän ongelmat, murheet ja myös ilot on kirjoitettu ylös. Ehkä tärkein osa teosta on työ ja työn tekemisen vaikeus. Tarkovski käsittelee useaan otteeseen palavaa tahtoa työhön, johon virkamiehet eivät häntä tahtoisi sallia. Autoritaarisissa maissa kun eivät individualistiset, tavallista kaduntallaajaa älykkäämmät henkilöt ole kovin haluttuja. Virkamiesten ahdistava ja painostava toiminta käy vain naurettavammaksi, suorastaan absurdiksi Martyrologian edetessä. Eikä elokuvaohjaajan työ ole mitään yhteiskunnallisesti neutraalia. Muun muassa hänen uskonnolliset viittaukset eivät miellyttäneet kaikkia.

Perjantaina 26. tammikuuta [1973]

- - Eikö ole typerää, suorastaan rikollista, että ohjaaja jota Italian lehdistössä sanotaan nerokkaaksi, saa istuskella työttömänä?

Rehellisesti sanoen minusta tuntuu, että kaiken takana on vain johtopaikan vallanneiden keskinkertaisuuksien kostonhimoisuus. Keskinkertaisuudet vihaavat taiteilijoita. Ja meidän virkamieskuntamme tunnetusti koostuu pelkistä keskinkertaisuuksista. - -

21. Joulukuuta [1979]

Luoja! Miten yksinkertainen ja melkein primitiivinen idea aika on. Sehän on vain keino materiaalisesti differentioida ja samanaikaisesti yhdistää olemuksemme, koska aineellisessa elämässä arvostetaan yksittäisten ihmisten synkronisia ponnistuksia. Aika ei ole muuta kuin kanssakäymisen väline. Se sananmukaisesti sulkee meidät kotelokoppaan emmekä pysty millään rikkomaan tätä vuosisatojen vanua, joka kietoo meidät

siinä tarkoituksessa että meillä kaikilla olisi vain yhteisiä, yhtäläisiä ja samankaltaisia tuntemuksia.

Jos päiväkirjalta odottaa jatkuvaa taiteellista ja filosofista paatosta, pettyy varmasti. Jopa suurella taiteilijalla elämä muodostuu suurilta osin banaliteeteista sekä arkipäivän huolista. Aiheita siis riittää aina talonrakennuksesta ja rahahuolista zenbuddhalaisuuteen sekä science fictioniin. Tarkovski myös kommentoi aikalaisia kollegojaan – eikä mitenkään ruusuisesti.

18. Syyskuuta [1970]

Luin Zamjatinin romaanin ”Me”. Kovin heikko ja kei-notekoinen. Tuollaista rikkinäistä, muka ”dynaamista” proosaa. Jotensakin vastenmielistä
Tänään katsoin Bondartshukin ”Waterloon”. Serjozhaparka! Ihan hävettää hänen puolestaan.

Päiväkirjasta löytää runsaasti lainauksia eri ajattelijoilta ja taiteilijoilta. Ehkä merkittävimmät ja eniten lainatuiksi tulleet ovat venäläiskirjailijat Leo Tolstoi sekä Fjodor M. Dostojevski. Lainaukset luovat virkistävää vaihtelua Tarkovskin omiin pohdintoihin sekä valaisevat kirjoittajan aatemaailman lähteitä.

Tarkovskin kirjoituksista käy selvästi ilmi Neuvostoliiton epäonnistumisen eräs suurimmista syistä, nimittäin se, että henkisyys, taide sekä uskonnollisuus, oli pannassa. Taidetta ei kielletty, mutta se on sivuseikka. Tarkovski itsekin vietti viimeiset vuotensa ulkomailla. Hän mainitseekin eräässä kohdassa siitä kuinka maineikkaat neuvostotaiteilijat lähtivät ulkomaille.

Lauantaina 20. lokakuuta [1973]. Moskovassa

Yksi typeristä ajatuksistani: kukaan ei tarvitse minua, tämä kulttuuri pitää minua ventovieraana, en ole tehnyt mitään sen hyväksi, en ole muuta kuin pelkkä nolla.

Mutta jos joku vakavissaan kysyisi Euroopassa tai ihan missä tahansa, kuka on Neuvostoliiton paras ohjaaja, niin vastaus olisi – TARKOVSKI.

Mutta meillä vastauksena on pelkkä vaikeneminen: minua ei ole olemassakaan, olen pelkkä tyhjä paikka. Tällaista sanotaan ”heikkouden hetkeksi”. Mutta ei ole helppoa olla, kun kukaan ei tarvitse. Ja tyhjänpäiväisyyksien takia en mitään huomiota itselleni kaipaaakaan. En halua mitään muuta kuin vain olla kokonaan oma itseni.

Minulla on niin ahdas olo, sielullani on niin ahdasta minussa, sille on löydettävä uusi kuori.

Päiväkirja on erinomainen kirjallisuuden muoto. Nyt kun da Vincinkin työpäiväkirjat on äskettäin julkaistu suomeksi, mielenkiinto voi herätä lukemaan täysin erilaisten ihmisten, merkittävien yhtäkaikki, hyvin henkilökohtaisia kirjoituksia. Päiväkirjoista ei luulisi löytyvän mitenkään selvästi rakennettuja teorioita tai kovin suuria oivalluksia, joskaan en sitä kiellä, mutta erinomaisia ajatuksia, kommentteja ja kuvauksia sieltä taatusti löytää – ja runsaasti. Minua ainakin kiehtoo päiväkirjassa kirjoitetun kytkös tapahtuma-aikaan ja ylöskirjaamisen tuoreuteen, viattomuuteen.

LAURI MYLLYMAA

Juha Siirto: Aamulla

KIRJASTOSIVUT

Harjavallan kaupunginkirjasto esittää
Jujja Wieslanderin teksteistä mukaellun

NUKKETEATTERIESITYKSEN LEHMÄ KIRJASTOSSA

Ma 15.2. klo 10.00

Ti 16.2. klo 18.00

Ke 17.2. klo 18.00

To 18.2. klo 10.00

Tervetuloa! Vapaa pääsy! Kesto n. 20 min.

Vipinää kirjaston lastenosastolla

Viime vuoden loppupuolella kirjasto oli kiinni kolme viikkoa Satakirjastot –yhteisjärjestelmään yhdistymisen takia. Kirjaston henkilökunta käytti tämän ajan hyväkseen tekemällä kirjastossa paljon hyllymuutoksia ja näin saatiin hienosti lisätilaa kirjoille. Samalla perustettiin uutuuksena kirjastoon ”Nuoret Aikuiset”-hylly, johon siirrettiin ja siirretään nuorille aikuisille, noin 16 vuotiaista ylöspäin, sopivaa kirjallisuutta ja muutakin materiaalia.

Kirjaston lastenosaston alkuvuodessa on jälleen vipinää. Satutunnit pyörivät omalla paikallaan perjantaisin klo 10.00 – 10.20. Esikouluryhmät käyvät alkuvuoden aikana kirjastossa ratkaisemassa kirjaston salaisuuksia yhdessä kirjastoagentin kanssa. Samalla tutustutaan myös kirjaston salaiseen kirjatohtoriin ja opetellaan myös mm. kirjojen lainaamista ja palauttamista. Kirjastoagenttikurssille on ilmoittautunut yli 60 eskarilaista ohjaajineen.

Kirjaston omana nukketeatteriesityksenä nähdään hiihtolomaa edeltävällä viikolla ”Lehmä kirjastossa”, joka on mukaelma Jujja Wieslanderin teksteistä. Nukketeatteriesitystä esitetään kirjastossa neljä kertaa: ma 15.2. klo 10.00, ti 16.2. klo 18.00, ke 17.2. klo 18.00 sekä to 18.2. klo 10.00. Esityksiin on vapaa pääsy. Esityksen kesto on n. 20 min.

Hiihtolomaviikolla kirjasto, kulttuuritoimi ja varhaiskasvatus järjestävät kirjastossa lapsille ja lapsenmielisille tarkoitetun konsertin. Konsertissa esiintyy Rokkiritari, joka esittää konsertissaan ritari- ja merirosvoaiheisen Tarinoita Kookossaarelda. Rokkiritari esiintyy kirjastossa torstaina 25.2. klo 10.00 ja konserttiin on vapaa pääsy. Konsertti kestää n. 40 min.

SAILA KURRI

Rokkiritari
kirjastossa to 25.2. klo
10.00

Ritari/
merirosvotarinoita
Kookossaarelda.

Vapaa pääsy!

Tervetuloa!

Kesto n. 40 min.

Ihmisiä työnsä ääressä: vs. museoamanuenssi esittäytyy

Aloitin Emil Cedercreutzin museossa museoamanuenssin sijaisena 7. tammikuuta kuluvaan vuoteen. En siis ole vielä kauaa ehtinyt museossa työskennellä, ja vielä näin työtehtävieni alkuvaiheessa onkin aikaa käytettävä osaksi taloon ja sen käytäntöihin tutustumiseen. Koska vastaan museon kulttuurihistoriallisista kokoelmista, tiedottamisesta ja osaltani myös vaihtuvista näyttelyistä, on jokainen päivä työssäni erilainen. Työtehtäväni eivät missään nimessä edellytä tutkijankammioon tai työhuoneen pöydän taakse hautautumista, vaan ne ovat monipuolisia haasteita, joihin kuuluu tällä hetkellä erityisesti tulevien näyttelyiden suunnitteluun ja järjestämiseen liittyviä tehtäviä. Näihin tehtäviin kuuluu erityisesti tietojen ja näyttelyihin tulevien esineiden ”metsästämistä” sekä yhteistyökontaktien hoitamista eri puolilta Satakuntaa ja Suomea.

Museon tiedotustehtävät ovat toinen tärkeä alue, jossa työtä riittää. Tiedotteiden lähettämistä, tiedusteluihin vastaamista, www-sivujen päivitystä ynnä muuta tiedottamiseen liittyvää kuuluu työhöni käytännössä joka päivä. Tiedottamisen merkityksen kasvaminen museotyössä onkin erityisesti tätä päivää: museot ja muut kulttuurilaitokset joutuvat kilpailemaan yhä kiihtyvällä tahdilla potentiaalisten kävijöiden mielenkiinnosta. Omissa tiedotustehtävissäni pyrin ajan etsimään uusia kanavia lisätä museon näkyvyyttä erityisesti verkossa. Internet tarjoaakin uusia mahdollisuuksia avaavan mutta myös haastavan tietoympäristön, jonka merkitys korostuu jatkuvasti.

Pestini alkaessa olen onneksi päässyt tutustumaan taloon sekä pitkäaikaisten työntekijöiden että hieman uudempien museolaisten - amanuenssi Sari Tauriaisen ja museotoimenjohtaja Henry Flinkmanin - avuliaasti opastaessa. Alkuajan perehdytyksen jälkeen olen saanut paremman ja syvemmän käsityksen museon vah-

vuuksista ja monipuolisista mahdollisuuksista. Museon muut työntekijät ovat toivottaneet minut lämpimästi tervetulleeksi ja ottaneet minut ensimmäisestä päivästä lähtien osaavaan, innokkaaseen ja luovaan joukkoonsa. Olenkin huomannut, että työtovereideni asiantuntemus ja vahva sitoutuminen yhteisiin tavoitteisiin ovat museota eteenpäin vievät voimat.

Työtehtäväni tulevat päättymään syksyn sateiden aikaan. Kuitenkin aion tulevan kevään ja kesän aikana omalta osaltani olla innolla mukana museon toiminnallisissa prosesseissa sekä tuomassa vieraillemme uusia elämyksiä. Kevättä odotellessa!

KALLE PAKARINEN

EMIL CEDERCREUTZIN MUSEO

1/2010

Museotie 1
29200 Harjavalta
puh. (02) 535 1200
www.harjavalta.fi/palvelut/museo
cedercreutzin.museo@harjavalta.fi

PERUSNÄYTTELYT

Työn jälkeen – veistosnäyttely
Taiteilijakoti Harjula
Maahengen temppeli
Emil Cedercreutzin siluettitaidetta ja taidekokoelma

VAIHTUVAT NÄYTTELYT 2010

17.1.- 21.2.2010	Taidetta Satakunnan Kansan kokoelmasta
1.-31.3.2010	Satakuntalaisia nukketaloja
15.3.- 25.4.2010	Akseli Gallen-Kallela – Suuri Satakuntalainen
17.5.- 13.6.2010	Mirkka Tiirinen – Satakuntalainen taiteilija
17.5.- 19.9.2010	Fantasian matkalaiset – Cosplay ja Historian elävöitys
21.6.- 25.7.2010	Emil Cedercreutzin satu- ja fantasiasiluetteja
2.-31.8.2010	Siveltimien Satoa – Suomen akvarellitaiteen yhdistyksen sivellinkurssien jurytetty näyttely
13.9.- 25.10.2010	Harjavallan Jymyn 100-vuotisjuhla-näyttely
13.9.- 21.11 2010	Harjavallan seudun taideseura
8.11.2010	Satakunnan eurooppalainen – Museon perusnäyttelyn Emil Cedercreutzia käsittelevän osan avaus
7.12.2010- 27.2.2011	Nalleperheen jouluku

TAPAHTUMAT

20.1.-10.2.2010	Näkökulmia Emil Cedercreutziin Maksuton luentosarja Emil Cedercreutzin museossa. Keskiviikkoisin klo 18.00-19.30
16.-17.4.2010	Akseli Gallen-Kallela –seminaari

INFO**Aukioloajat**

Talviaika 1.9.–31.5. su-ke ja pe klo 12–16, to klo 12–18, la suljettu
Kesäaika 1.6.–31.8. su-pe klo 11–18, la klo 11-16

Pääsyliput

Peruslippu 5 €, torstaisin 1 € klo 16-18, (sis. perus- ja vaihtuvat näyttelyt)
Vaihtuvat näyttelyt 3 €,
Alle 18-vuotiaat ja sotaveteraanit ilmaiseksi

Opastus

Opastus sisältyy pääsylipun hintaan
Ilmaiseksi ryhmänvetäjä ja kuljettaja
Ryhmäopastukset tilattava etukäteen
Taiteilijakoti Harjulaan vain oppaan johdolla
Opastuksia lapsille ja koululaisille

Kahviopalvelut

Avoimna 1.6. – 31.8.
Ryhmille kahvi- ja ruokailumahdollisuus tilauksesta

Museokauppa**OIKEUDET MUUTOKSIIN PIDÄTETÄÄN**

LAATUA LASIIN: VESIHUOLTOLAITOS ESITTELEE TOIMINTAANSA

Jarmo Kuoppala, Timo Lanne ja Ismo Kivi arvostavat kotikaupunkinsa laadukasta ja lisäaineetonta vettä

Vesihuoltolaitos on teknisen lautakunnan alainen tulosalue. Vesihuoltolaitos huolehtii toiminta-alueellaan vesihuollosta, yhdyskuntakehityksen tarpeita vastaavasti. Vesihuolto käsittää vedenhankintaa (veden johtamista, käsittelyä ja toimittamista talousvetenä käytettäväksi) sekä viemärointiä (jäteveden, huleveden ja perustusten kuivatusveden poisjohtamista ja käsittelyä).

Vesihuoltoteknikko Kari Okkonen, miten palvelut näkyvät kuntalaisille paitsi kraanasta?

- Kuntalainen ei havaitse palvelua juurikaan jos kaikki toimii moitteettomasti. Mikäli vesihuollossa esiintyy ongelmia kuluttajat huomaavat sen kyllä.

Minkälaista on Harjavallan vesi? Miten markkinoisit?

- Harjavallassa talousvesi on erittäin korkealaatuista. Vesi pumpataan Järilänvuoren pohjavesialueelta vesijohtoverkostoon ilman minkäänlaista käsittelyä. Pa-

rasta markkinointia Harjavallan talousvedelle on antaa lasi vettä juotavaksi. Jätevedenpuhdistamon toiminta on myös ollut moitteetonta, vaikkakin puhdistamon toiminta lakkaa kuluvan vuoden aikana ja jätevedet johdetaan tämän jälkeen Poriin Luotsinmäen jätevedenpuhdistamolle puhdistettavaksi.

Vesihuoltolaitoksella työskentelee Okkosen lisäksi joukko erikoisammattimiehiä, joitten tehtävänä on huolehtia pääasiallisesti vesilaitoksen toiminnasta: Timo Lanne, Ismo Kivi ja Jarmo Kuoppala, jonka erikoisosaamisena on viemäripuoli. Jarmo on työskennellyt sektorillaan 33 vuotta, Ismo 37 vuotta ja Timo 5 vuotta, yhteensä siis 75 vuotta asiantuntemusta.

Miesten vastuulla on reilu kaksikymmentä viemäripumppaamoja, joita he valvovat ja huoltavat; lisäksi puhdasvesipuolella seitsemän vesikaivoa ja noin kaksi tuhatta vesiliittymää kiinteistöissä. Vesilaitos toimittaa

noin 90 prosenttia nakkilalaisten vedenkulutuksesta sekä Kiukaisiin tarvittaessa. Työtehtäviin kuuluvat myös vesimittarien huolto, uusien liittymien valvonta sekä pohjaveden korkeuden seuranta, vesinäytteiden ottaminen ja toimitukset Poriin laboratorioon. Viemäri sekä vesilinjastojen näyttöventtiilien sekä kaivojen et-sintä maastosta kuuluu niin ikään heille.

Työn parhaat ja ikävät puolet

Työ vesilaitoksella on vaihtelevaa, samanlaisia päiviä ei juuri ole, miehet kertovat. Tilanteet vaihtuvat nopeasti eikä kaikkia työtehtäviä voi aina ennakoida (putkijohtorikot, pumppaamoiden häiriöt, näytöt, ym.). Esimerkiksi vesijohtorikossa työolosuhteet on likaisia, kuraisia, märkiä. Vettä pyritään toimittamaan mahdollisimman ripeästi.

Hyviä puolia töissä on kun saamme jakaa hyvää ja laadukasta lisäaineetonta juomavettä kuluttajille. Negatiivista palautetta saamme heti jos veden toimituksessa ilmenee pieniäkin häiriöitä taikka viemäripuoli ei jostakin syystä toimi.

Miten erikoisammattimiehet markkinoisivat Harjaval-lan vettä?

- Meidän Hiittenharjumme pohjavesi on erittäin laadukasta: siinä ei käytetä mitään lisäaineita vaan se on puhdasta luonnontuotetta. Me kaikki kuluttajat emme varmaankaan osaa tarpeeksi arvostaa millainen luonnon aarre meillä harjavaltaisilla on hallinnasamme.

HARJAVALLAN KAUPUNGIN TYÖSUOJELUHENKILÖT KAUDELLE 2010 – 2013

TYÖNANTAJAN EDUSTAJA

Työsuojelupäällikkö

Kari Rintamaa

TOIMIHENKILÖIDEN EDUSTAJAT

Työsuojeluvaltuutettu

Oili Linnamäki

1. ts-varavaltuutettu

Taneli Tiirikainen

2. ts-varavaltuutettu

Kalle Peltola

TYÖNTEKIJÖIDEN EDUSTAJAT

Työsuojeluvaltuutettu

Hannu Leino

1. ts-varavaltuutettu

Pirkko Jakonen

2. ts-varavaltuutettu

Marita Koivunen

Harjavalan lukio muuttaa näihin SAMK:n entisiin tiloihin. Syntyykö saman katon alla yhteistyötä eri oppilaitosten kanssa?

KOULUTUS KAMPUSMAISEKSI

Lukion muutto vanhoihin Satakunnan ammattikorkeakoulun tiloihin on vuodenvaihteen jälkeen edistynyt hyvin, kertoo koulun rehtori Juhani Juvela. Muutto tapahtui jo ikääntyneestä 60-luvulla rakennetusta lukiorakennuksesta 80-luvun lopulla rakennettuun oppilaitosrakennukseen.

Tyhjiä tiloja ei kannata jättää käyttämättä. Kun SAMK päätti keskittää koulutustaan Poriin ja lopetti Harjavalan yksikkönsä, kaupungille jäi ammattikorkeakoulun kokoinen aukko tyhjää opetustilaa. Kaupungin virkamiehissä asiasta keskusteltiin, ja sen seurauksena tuli päätös lukion siirtämisestä. ”Koulut keskittyvät nyt kampusmaiseksi”, toteaa Juvela. Tosiaan: yläkoulun pihan ympärille kerääntyy mainiosti itse yläkoulu, vanhat lukion tilat sekä toisen asteen koulutus. Juvelan mielestä lähialue on näin hallittavampi.

Samoissa tiloissa ovat nyt Satakunnan ammattiopisto eli vanha Hasote, lukio sekä kansalaisopisto. Mitä synergiaetuja tämä tuottaa? Juvelan mukaan lukion kurssimäärä laajenee, ja nyt omavalintaisia kursseja on jo kuutisenkymmentä. Myös oppilaitosten yhteinen suu-

ruus tuo etuja – varsinkin kun kaikki harjavalan toisen asteen oppilaitokset ovat saman katon alla. Nykyään pienet yksiköt ovat helpommin lopettamisuhan alla, joten suuruus voi hyvinkin lisätä molempien koulujen elinikää.

Juvelan mielestä vanhat ammattikorkeakoulun tilat ovat sopivat lukiolle. ”Ne ovat ihan perinteisiä luokkia”, Juvela kuittaa. Mutta luokat ovat hieman pienemmät. Kun vanhojen tilojen keskimääräinen neliömetrimäärä oli 70, on uusissa tiloissa neliöitä noin 60. Juvelan mukaan pienemmät tilat eivät ole suuri ongelma. Suurempi ongelma taas on se, että tilat ovat kalliimmat kuin vanhat. Ensin hän vihjaili jopa kolminkertaista vuokrahintaa verrattuna aiempaan, mutta perui tämän. ”No ei ehkä niin paljoa.” Nyt opettajillakin on omat työhuoneet. Lukio sai kolme työhuonetta käyttöönsä, joista aina yhteen sijoitetaan kolme opettajaa.

Rehtori itse, lukion opettajat ja oppilaat ovat kuulemma olleet tyytyväisiä muutosratkaisuun. Tilat ovat todella siistit verrattuna vanhoihin sekä ilmastointi ja muu laitteisto toimii hyvin.

Kaupungille jäi vanhat lukion tilat. Laajennusosassa

on ollut sosiaalikeskus jo jonkin aikaa sekä alkuperäiseen osaan on suunnitteilla yläkoulun kotitalous- ja tekstiililuokkia. Jos Harjavallassa toteutuu paljon puhuttu liikuntahalli, jossa olisi esimerkiksi uimahalli ja liikuntasali, koulut varmasti käyttäisivät uusia tiloja eikä esimerkiksi lukion vanhalla liikuntasalilla olisi enää suurempaa käyttöä. Juvela ehdotti teknisen työn siirtynevän käyttämättömään liikuntasaliin.

Aivan lopullista muuttoa ei vielä ole tapahtunut. Juvelan mukaan se tapahtunee kevätlukukauden aikana; syyslukukauden alkaessa ollaan jo hyvällä mallilla. Tällä hetkellä lukion toiminnasta on siirretty jotakuinkin 75 prosenttia. Vanhoissa tiloissa ovat vielä kieliluokat, opettajainhuone sekä rehtorin kanslia. Kieliluokkien video-opetuksen laitteisto on hankalampi siirtää ja sitä tarvitaan koko ajan. Lukiollahan on ollut lähikaupunkien kanssa tiivistä yhteistyötä videolaittein käytävästä etäopetuksesta.

Juvelan mielestä oppilaitos kaipaisi kunnan nimen. Totesimme tosin että ”Hasote” jää varmasti pitkäksi aikaa ihmisten mieliin – niin rakennusta on totuttu kutsumaan. ”Myllykatu 10 olisi mielestäni sopiva”, Juvela ehdottaa. Nimiehdotelmia voisi poimia vaikka alueen historiasta tai erityisesti koulutukseen viittaavasta.

Lukion muutolla on myös ollut pari sivuvaikutusta. Ensimmäisenä mainittakoon lukion pienen kirjaston lopettaminen. Lukiolla oli oma pieni kirjastonsa, jota ylläpiti yksi koulun opettajista. Nyt tilanpuutteen takia kirjaston kirjat ovat pahlilaatikoissa varastossa. Onneksi kaupunginkirjasto on koulujen lähellä; kirjaston kanssa voi tehdä enemmänkin yhteistyötä. Positiivisena sivuvaikutuksena vanha studioluokan laitteisto lahjoitettiin liettualaiselle koululle. Uusiin tiloihin hankittiin uusi laitteisto joten vanha kävi tarpeettomaksi. Kaikki siis hyötyivät lahjoituksesta, vaikka laitteiston eliniästä Juvela odotti vielä kolmesta viiteen vuotta.

Koska lukion muutto uusiin tiloihin on tapahtunut vasta hiljattain, eikä aivan kokonaan, ei voida täysin tietää mitä hyötyjä ja ongelmia voidaan lähivuosina havaita. Ruokalakin on nyt samoissa tiloissa, joten enää ei tarvitse kävellä talvipakkasilla toiseen rakennukseen ateriomaan.

LAURI MYLLYMAA
Kirjaston työharjoittelija

Lukion rehtori Juhani Juvela esittelee uuden studioluokan laitteistoa.

HARJAVALLAN KUNNALLISET JHL RY 272 tiedottaa jäsenilleen:

JÄSENETUJA liikunnan ja kulttuurin merkeissä:

UINNIIT: Harjavallan, Nakkilan ja Kokemäen uimahalleissa **ILMAINEN 1 kerta/viikko**

AVANTOUINNIIT: Harjavallassa Eemelin saunalla, Ladun ja Polun majalla ja Kokemäen Pitkäjärvellä **ILMAISEKSI 12 kertaa/kausi**

KUNTOILU: Kunto-Liikiksen 10-yms.korteista (myös ryhmistä) yhdistys maksaa 15 euroa

MUSEOKÄYNNIT: Emil Cedercreutzin museossa/kulttuurikeskuksessa **ILMAISIA 2 kertaa/vuosi**

ELOKUVAKÄYNNIT: Kino-Huovissa **ILMAISIA 4 kertaa/ vuosi, elokuvatarjonnan mukaan**

Jäsenen pitää tarvittaessa todistaa jäsenyytensä ja kirjoittaa/ilmoittaa nimensä ko.paikoissa oleviin vihkoihin, koska laskutus perustuu siihen eli **PIDÄ AINA JÄSENKORTTISI MUKANA!**

Liikunnan ja kulttuurin iloa toivottaa JHL ry 272 hallitus !

Harjavallan kunnalliset JHL ry 272 toimihenkilöt ja luottamushenkilöt v. 2010:

Yhdistyksen puheenjohtaja ULLA SUUTARI puh. 0400 - 858776

Sihteeri MAARIT RITVONEN, puh. työhön sosiaalikeskus (klo 8-12): 02 - 5359316, tai 040 - 7055682

Pääluottamusmies IRMA MÄNNISTÖ, puh.työhön terv.keskuksen keittiö: 02- 5336404

Jäsenasiain- ja taloudenhoitaja AINO HUHTALA, puh. työhön rahatoimistoon (ma-ke): 02 - 5359225 ,tai 040-5841944

Teknisten lm HEIKKI VESANEN, puh. työhön 02-5336438

Perhepäivähoitajien lm ANITA SALOVIRTA, puh. 050-5307108

Terveydenhuollon ky:ssä JHL ry 272:a edustaa plm IRMA MÄNNISTÖ tai varalm HANNELE ROUHIAINEN, jotka tavoitat tk:n keittiöltä, puh. 6773800

Hallituksen jäsenet: Eila Aalto, Hannu Leino, Maarit Ritvonen, Irma Männistö, Liisa Laihia, Pirkko Jakonen, Paula Vesanen ja Ari Virta

varajäsenet: Riitta Majaniemi ja Kari Rintamaa

Yhteistoimintaelimen jäsenet: Irma Männistö, varajäsen: Hannu Leino

HARJAVALLAN KIRJASTON JA KULTTUURITOIMEN TAPAHTUMAKALENTERI 2010

TAMMIKUU

Taidelainaamo: kuukauden taiteilijana *Juha Siirto*

HELMIKUU

Taidelainaamo: kuukauden taiteilijana *Anu Sukanen Kirjastoagentti salaisuuksien jäljillä* – kirjaston salaisuuksia eskariryhmille.

Nukketeatteriesitys ”Lehmä kirjastossa”. Kirjaston oma nukke-esitys. Kesto n. 20 min.

Esitykset: ma 15.2.klo 10.00, ti 16.2. klo 18.00, ke 17.2. klo 18.00, to 18.2. klo 10.00.

Vapaa pääsy.

Rokkiritari: ”Ritari/merirosvotarinoita Kookossaa-relta”. Kesto n. 40 min. Kirjastossa to 25.2. klo 10.00.

Vapaa pääsy.

MAALISKUU

Taidelainaamo: kuukauden taiteilijana *Tommi-Wihtori Roström*

Kirjastoagentti salaisuuksien jäljillä – kirjaston salaisuuksia eskariryhmille.

Ma 8.3. klo 12.15: Selloduo ala-asteen vieraana

Ma 8.3. klo 18: ”Taiturikappaleista elokuvasävelmiin”. Selloduo esiintyy. Yhteistyössä Harjavallan yrittäjänaiset, Harjavallan Maatalousnaiset ja Harjavallan kulttuuritoimi.

Opistoteatterin esitykset: ”Kasper, Jesper ja Joonatan – kolme iloista rosvoa”. La 13.3. klo 15; su 14.3. klo 15; ma 15.3. klo 18. Liput 3 € Harjavalta-Sali.

Ke 17.3. klo 18 Slaavilaisen musiikin ilta yhteistyössä Harjavallan Suomi-Venäjä Seuran ja Huittisten seudun kansalaisopiston kanssa. Hasote, ruokasali.

Ti 23.3. klo 12.15-13 ”Rakkauren tähren vai...” **Reijo Vähälä** esittää runoja yläkoululaisille Harjavalta-salissa

Ti 23.3. klo 19-20.30 ”Älä elämää pelkää” – kuulijoiden toiverunoja esittää **Reijo Vähälä** kirjastossa

HUHTIKUU

Taidelainaamo: kuukauden taiteilijana *Esko Railo*

Ma 12.4. klo 13-14 ”Henkinen hyvinvointi ikääntyessä”. Psykiatrian ja vanhuspsykiatrian erikoislääkäri Pirjo Juhela alustaa aiheesta kirjastossa

Ma 12.4. klo 18-19.30 ”Vanhuuden kynnykspuulle”. Pirjo Juhelan luento yhteistyössä Huittisten seudun kansalaisopiston kanssa. Hasote.

22.4. klo 18.30 ”Kevätsointuja”- kevätkonsertti Harjavalta-salissa. Huittisten seudun kansalaisopiston musiikkiryhmät esiintyvät.

TOUKOKUU

Taidelainaamo: kuukauden taiteilijana *Kristiina Siirto-Honkanen*

Satutunnit perjantaisin klo 10.00 – 10.20 kirjaston lastenosastolla.

Harjavallan kaupunginkirjasto
Myllykatu 1, 29200 HARJAVALTA

Avoinna ma-to klo 11-19, pe klo 10-17, la klo 11-14
lehtilukusali avoinna ma-pe klo 10 alkaen

Taidelainaamon kuukauden taiteilijat keväällä 2010

Tammikuu: Juha Siirto (Harjavallan Seudun Taideseura)

Helmikuu: Anu Sukanen (Rauman Taidegraafikot)

Maaliskuu: Tommi-Wihtori Roström (Rauman Taidegraafikot)

Huhtikuu: Esko Railo (Suomen Taidegraafikot)

Toukokuu: Kristiina Siirto-Honkanen (Harjavallan Seudun Taideseura)

Tunnetko kotikaupunkisi?

Vastaus sivun 4 kysymykseen:
Artoteekki

Infolaarin toimituskunta: päätoimittaja kirjastotoimenjohtaja Sarianna Koivisto, puh. 535 9495 tai 02-533 6465.

Toimituskunta: toimistovirkailija Päivi Viitanen, keskusvirasto, opas Pirkko Jakonen, sivistystoimi, erityisopettaja Heikki Syrjänen, sivistystoimi, päiväkodinjohtaja Oili Linnamäki, sivistystoimi, kartoittaja Juha Siirto, yhdyskuntasuunnittelu, toimistosihteeri Kaarina Lallukka, keskusvirasto, opiskelija Pyry Tiirinen.

Ilmestyminen: seuraava lehti ilmestyy toukokuussa 2010. Materiaali tulee toimittaa 19.5.2010 mennessä valmiiksi kirjoitettuna sähköpostiosoitteeseen sarianna.koivisto@harjavalta.fi. Infolaarin painopaikka: Harjavallan kaupungin monistamo 2010.